

■ Marinebiologen Dr. Robert W. Carter har nogle interessante oplysninger fra genforskningen der berører de bibelske beretninger om Adam & Eva, Noa & vandfloden samt Babelstårnet.

Bibelen og en genetisk flaskehals

Af Ove Høeg Christensen

Ifølge Bibelen nedstammer Jordens befolkning fra Noas tre sønner og deres koner. Det stemmer med menneskets genetiske historie, mener Dr. Robert W. Carter ifølge Creation.com.

Det vil sikkert overraske mange at videnskabelige undersøgelser af menneskets genetiske historie ser ud til at bekræfte centrale beretninger i Bibelen. Som regel hører man det modsatte, nemlig at naturvidenskaben modsiger bibeltekster om skabelsen, Adam & Eva og Noa.

DNA – et leksikon

Menneskets DNA kan sammenlignes med et historisk leksikon hvor alle begivenheder (mutationer) gennem tiden er registreret. Dr. Carter finder i DNA'et dokumentation for vigtige bibelske begivenheder: Skabelsen af Eva, Noas vandflod [som den kaldes i den nye bibeloversættelse, red.] samt forsøget på at bygge et Babelstårn og den efterfølgende spredning af folkeslagene.

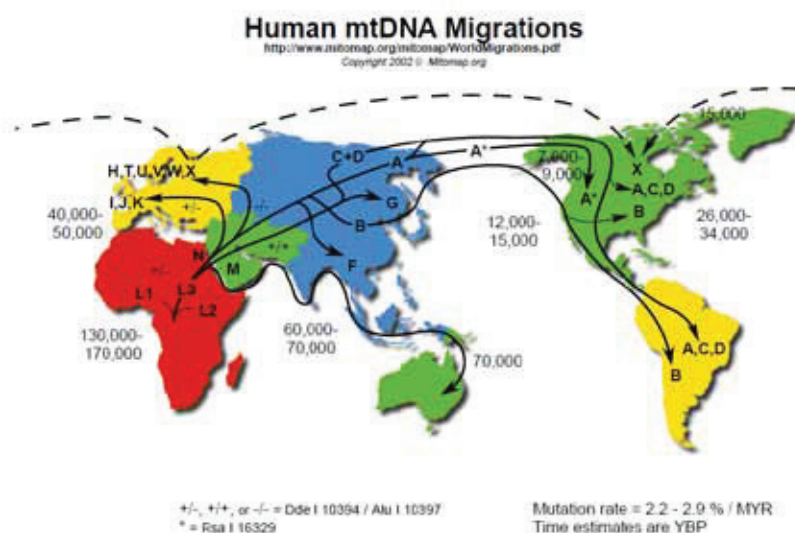
DNA-undersøgelser viser at menneskeheden har passeret en såkaldt genetisk flaskehals hvor kun få individer har overlevet. Dr. Carter påpeger at moderne genetik dermed kan forbindes med Bibelens beretning om Noas vandflod, Noas sønner og svigerdøtre.

Studier af menneskehedens DNA viser at samme menneskehed har været tæt på udryddelse som følge af en katastrofe der passer meget godt til Noas vandflod hvor Noa og hans familie var eneste overlevende. Ifølge Carter fremgår det også af DNA'et at menneskeheden nedstammer fra to individer, den såkaldte *genetiske Adam* og hans kone, *den genetiske Eva*.

DNA og høj levealder

Noas oldebørn blev født i fætter-og-kusine ægteskaber – eller måske søskende-ægteskaber. Dr. Carter kommer ind på at der ikke har været nogen helbredsproblemer i den forbindelse. Forklaringen kan være at det var så tæt på skabelsen at der endnu ikke var ophobet et stort antal skadelige mutationer (arvelige sygdomme) i menneskets arvemasse (= dets *genom*). Derfor blev Noas oldebørn ikke uheldigt påvirket af at forældrene var slægtninge.

Ingen kan vide om der har været mutationer i menneskets DNA før Noas vandflod. Den høje levealder Bibelen omtaler, kan ifølge Carter forklares med at kun få skadelige mutationer har belastet det menneskelige DNA. Carter udelukker dog

Videnskaben går ud fra at mennesket er opstået (udviklet) i Afrika. Den efterhånden klassiske model der vises her, går ud fra at mennesket blev spredt globalt ved udvandring via Mellemøsten. (Se dog oplysningerne i artiklen Nye fund kapper grenene ... på side 26. Noget tyder på at den klassiske Out-of-Africa-model også skal tages op til fornyet overvejelse.)

ikke at skadelige mutationer kunne have sneget sig ind før Noas vandflod som følge af Guds forbandelse af hele skaberværket ved syndefaldet.

Skabelse ved kloning

Der er andre eksempler på at menneskets DNA bekræfter Bibelens fortællinger, for eksempel beretningen om at Eva blev skabt af Adams ribben – altså ved kloning.

Mænd har ét X- og ét Y-kromosom, mens kvinder har to X-kromosomer. »Gud fordoblede Adams X-kromosom – og violá – Eva blev skabt og givet til Adam,« skriver Dr. Carter.

Gud spreder folket

På Babelstårnets tid brugte Gud sproget til at sprede den daværende befolkning. Men opdelingen skete efter fædrenes afstammingslinjer, mener Carter at kunne læse ud af 1 Mos 10,32 [hvor det hedder i *King James'*: »... og fra dem [= Noas

sønner] blev folkeslagene spredt ud på Jorden i tiden efter vandfloden ...»] Denne sortering efter Y-kromosomet (det mandlige kønskromosom) har fundamental betydning for at forstå menneskehedens genetiske historie.

Nogle mutationer der har indfundet sig før begivenheden med Babelstårnet, er fælles for alle befolkninger, mens andre der fandt sted efter spredningen af befolkningen, er specifikke for geografiske områder. Med den globale fordeling af slægtsskab baseret på Y-kromosomet bekræfter den moderne genetik Bibelens fortælling, fastslår Dr. Carter.

Han har endvidere beregnet at Jordens befolkning kunne udgøre mellem 1.000 og 10.000 individer på det tidspunkt hvor man forsøgte at bygge Babelstårnet med den efterfølgende spredning af befolkningen. Beregningen af befolkningsantallet baserer Carter på at der sker en fordobling

af populationen hver 150. år. Denne tilvækst, der dog kan reduceres af sygdomme, krige og naturkatastrofer, giver gode muligheder for en hurtig befolkningstilvækst før og efter Noas vandflod.

Carter: Jorden er ung!

Bibelen oplyser intet om at generationerne i perioden fra synfaldet til Noas vandflod blev ramt af krige, naturkatastrofer eller sygdomme. Derfor er det rimeligt at antage at folketallet var på omkring 10.000 individer da Gud opdelte og spredte befolkningen ved at skabe flere sprog [det hebraiske ord *Babel* hentyder til "sprog-forvirring", red.].

»Vi må stille spørgsmålet: Hvorfor er der så få folk i Verden i dag?« skriver Carter. »Svaret er at Jorden er ung. Vi har ikke været her i så mange tusinde år.« ■

Missing Links – Alive. Eller “et fjæs uden bund i virkeligheden”. Som museumsfolkene tydeligvis ikke har tjek på de engelske sprogkonventioner (Alive med lille, my foot!), kniber det åbenbart også med fakta om de såkaldte missing links. Man stiller spørgsmålet: »[Går der en (lige) linje] fra abe til menneske?« Og i stedet for at erkende, allerede dengang udstillingen blev lanceret under stor ståhej, at der ikke er meget kød på det ben (læs: evidens!), er situationen i dag kun blevet værre: Det med The Missing Links – Alive! må nu betegnes som stor ståhej for ingenting. – Sandheden er den barske (for darwinisten) at vi alene står med nogle Missing

Links – Missing! Og det i dén grad. Først var det neander-taleren vi var nødt til at optage i familien, så Homo erectus (med de seneste opdagelser). Vi står – fuldstændig som med den kambriske eksplosion – med et kæmpe hul i stamtræet. Dét som skulle ligge på linje med “forudgangne slægter”, dukker pludselig op i lagserien. Ja, “menneskegrenen” er brækket helt af “stamtræet”. – Så det fjæs der pryder udstillingskatalogets forside, er altså fri fantasi, uden bund i virkeligheden! Nej, i virkeligheden har dette væsen aldrig eksisteret andre steder end i en lidt livlig (darwinistisk) fantasi. Se også side 22 i dette blad. ■